

■ Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ αὐτοῦ (26ῆ Ἰουλίου)

Ἅγιος Μωϋσῆς ὁ Οὐγγρος*

*«Αὐτὸς ἀναδείχθηκε
ἀνώτερος ἀπὸ τὸν πάγκαλο Ἰωσήφ στὴν σωφροσύνη,
γι' αὐτὸ μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ ἀποτελεσματικὰ
ὄσους πολεμοῦνται ἀπὸ τὸ πάθος τῆς πορνείας»*

ΤΟ ΑΚΑΘΑΡΤΟ πνεῦμα, ὁ διάβολος, τυφλώνει τὶς καρδιές, οἱ ὁποῖες εἶναι ὑποδουλωμένες στὸ θεομίσητο πάθος τῆς πορνείας. Ἔτσι δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ ἀντικρύσουν τὸν Κύριο, ἀφοῦ μόνο οἱ καθαροὶ στὴν καρδιά θὰ ἀξιωθοῦν νὰ Τὸν ἴδουν, ὅπως ὁ ἴδιος διαβεβαίωσε.

Στὸ πεδίο αὐτὸ τοῦ πνευματικοῦ πολέμου πολεμήθηκε ἄγρια ἀπὸ τὸν ἀκάθαρτο ἐχθρὸ ὁ Ἅγιος πατέρας μας Μωϋσῆς, ὁ ὁποῖος τελικὰ τὸν ἐνίκησε θριαμβευτικὰ καὶ μᾶς ἄφησε τὸν ἑαυτὸ του σὰν ζωντανὸ παράδειγμα θριάμβου τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἀγνεΐας.

* * *

Ο ΟΣΙΟΣ Μωϋσῆς ἦταν Οὐγγρος στὸ γένος (κατ' ἀκρίβειαν Καρπαθοῶσος) καὶ πολὺ ἀγαπητὸς στὸν Πρίγκιπα τῆς Ρωσίας Ἅγιο Μάρτυρα Μπόρις, στὴν ὑπηρεσία τοῦ ὁποῖου βρισκόταν μαζὶ μὲ τὸν ἀδελφὸ του Γεώργιο.

Ὅταν ὁ Ἅγιος Μπόρις δολοφονήθηκε ἀπὸ τὸν ἄνομο Σβιατοπόλκ στὸν ποταμὸ Ἄλτα, μαζὶ μὲ ὄλους τοὺς ἀξιωματούχους του (24.7.1015), ὁ μακάριος Μωϋσῆς ἦταν ὁ μόνος ποὺ σῶθηκε· κατέφυγε

στην φιλόθεη Πρεντισλάβα, την αδελφή του Γιαροσλάβου, ή όποια τον έκρυψε από τον Σβιατοπόλκ.

Μη μπορώντας να καταφύγη σε άλλο μέρος, παρέμεινε ό γενναίος εκεί, προσευχόμενος αδιάλειπτα στον Θεό.

Στό μεταξύ, ό εύλαβέστατος Πρίγκιπας Γιαροσλάβος, άγανακτισμένος για τον άδικο θάνατο του πολυαγαπημένου του αδελφού Μπόρις, επέδραμε έναντίον του Σβιατοπόλκ και τον ένίκησε.

Ό τύραννος τότε κατέφυγε στην Λεχία (Πολωνία), συμάχησε με τον βασιλιά της χώρας Μπολιεσλάβο και κίνησε με πολύ στρατό έναντίον του Κιέβου. Ό Γιαροσλάβος νικήθηκε και ό Σβιατοπόλκ ανέβηκε στον θρόνο της Μεγάλης Ήγεμονίας.

Μετα την νίκη του Σβιατοπόλκ, ό σύμμαχός του βασιλιάς Μπολιεσλάβος επέστρεψε στην χώρα του, παίρνοντας μαζί του για σκλάβους πολλούς αίχμαλώτους. Άνάμεσα σε αυτούς – άλλοίμονο! – ήταν οι δύο αδελφές του Γιαροσλάβου, οι βογιάρροι του και ό μακάριος Μωϋσής, δεμένος χειροπόδαρα με βαρειές άλυσίδες.

* * *

ΣΤΗΝ ΛΕΧΙΑ, ό "Οσιος έμεινε στα δεσμά πέντε χρόνια, ύπομένοντας καρτερικά την αίχμαλωσία του με προσευχή και δοξολογία του Θεού.

Τότε, κάποια νέα και ώραία γυναίκα, από τις άρχόντισσες της χώρας, με μεγάλη περιουσία και πολλή δύναμη, είδε τον ρωμαλέο και πανέμορφο Μωϋσή και σαγηνεύτηκε από την όμορφιά του.

Λειώνοντας από σαρκικό πόθο, πλησιάζει και του λέει δελεαστικά:

– Άχ, άνθρωπέ μου! Άδικα ύπομένεις τέτοια βάσανα. Φαίνεσαι ίκανός και μυαλωμένος. Γιατί λοιπόν να μην έλευθερωθής από τα δεσμά και τις θλίψεις;

Ό Μωϋσής της απάντησε ήρεμα:

– Γιατί έτσι θέλησε ό Κύριος.

Ό γυναίκα επέμεινε:

– Άν ύποταχθής σε μένα, θα σε έλευθερώσω και θα σε κάνω άφέντη ιδικό μου και άρχοντα σε όλόκληρη την Λεχία.

Ό μακάριος κατάλαβε τους άσεμνους σκοπούς της και της άποκρίθηκε:

– Ποιός άνθρωπος, που άκουσε γυναίκα και της παρέδωσε τον έαυτό του, έκανε καλά; Ό πρωτόπλαστος Άδάμ ύπάκουσε στην

Εὖα καὶ διώχθηκε ἀπὸ τὸν Παρά-
δεισο. Ὁ Σαμφών, ὁ δυνατώτερος
ὄλων τῶν ἀνθρώπων καὶ νικητῆς
τῶν ἀλλοφύλων, στὸ τέλος παρα-
δόθηκε ἀπὸ μία γυναίκα στὰ χέρια
τῶν ἐχθρῶν. Ὁ Σολομών, ποὺ
ἔφτασε στὰ ὕψη τῆς θείας σοφίας,
ἀσέβησε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐπειδὴ
παραδόθηκε στὶς γυναῖκες. Καὶ ὁ
Ἡρώδης, ποὺ στεφανώθηκε μὲ
πολλὲς νίκες, στὸ τέλος ἔγινε
δοῦλος μιᾶς γυναίκας καὶ ἔκοψε γιὰ
χάρη της τὴν ἁγία κεφαλὴ τοῦ
Προδρόμου Ἰωάννου. Πῶς λοιπὸν
ἐγώ, ὄντας ἐλεύθερος, θὰ δουλώ-
σω τὸν ἑαυτό μου σὲ μία γυναίκα,
τὴν ὁποία δὲν γνωρίζω οὔτε τὴν
ἔχω ξαναδεῖ;

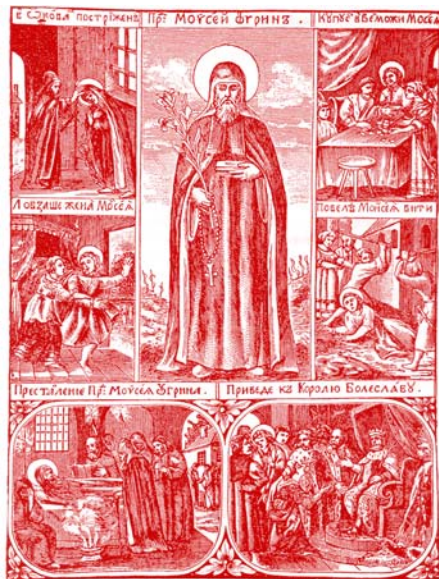
– Μὰ θὰ σ' ἐλευθερώσω!... φώναξε μὲ πάθος ἡ γυναίκα. Θὰ σὲ
κάνω πλούσιο καὶ ἔνδοξο καὶ κυβερνήτη τοῦ σπιτιοῦ μου. Θὰ σὲ
πάρω γιὰ ἄνδρα μου. Μόνο κάνε μου τὸ θέλημα! Σβῆσε τὴν φλόγα
τῆς ψυχῆς μου! *Αφησέ με νὰ ἀπολαύσω τὰ κάλλη σου! Δὲν ἀντέχω
στὴν σκέψη πῶς ἡ δύναμη καὶ ἡ ὁμορφιά σου θὰ πᾶνε χαμένες. *Ἐν
δεχθῆς τὴν πρότασή μου, ἐγὼ θὰ ἐκπληρώσω τὸν πόθο μου καὶ σὺ
θὰ γίνῃς ὁ ἀφέντης μου, ὁ κύριος τῆς περιουσίας καὶ τῆς ἐξουσίας
μου, ὁ ἀρχηγὸς τῶν βογιάρων. Τί λὲς λοιπόν;

– Γνώριζε μιὰ γιὰ πάντα,... ἀποκρίθηκε σταθερὰ ὁ θαυμασίος
Μωϋσῆς, πῶς οὔτε τὸ θέλημά σου θὰ κάνω οὔτε τὰ πλούτη καὶ
τὴν ἐξουσία σου ζηλεύω. Ἡ καθαρότητα τῆς καρδιάς καὶ ἡ σωφρο-
σύνη τοῦ σώματος εἶναι ἀνώτερα ἀπ' ὅλα αὐτά. Δὲν εἶμαι ἔνοχος
γιὰ ὅ,τι ὑποφέρω, γιὰ τὶς ἀλυσίδες καὶ τὰ βάσανα. Γι' αὐτὸ ἐλπίζω
ὅτι αὐτὰ θὰ μὲ λυτρώσουν ἀπὸ τὰ αἰώνια βάσανα.

Ὅταν ἡ γυναίκα εἶδε πῶς κινδύνευε νὰ στερηθῆ τέτοια ὁμορφιά
ψυχῆς καὶ σώματος, ἄρπαξε μιὰν ἄλλη συμβουλὴ τοῦ διαβόλου.

«Ἐάν τὸν ἐξαγοράσω ἀπὸ τὰ δεσμά», σκέφτηκε, «θὰ εἶναι ὑπο-
χρεωμένος νὰ μοῦ ὑποτάσσεται καὶ χωρὶς τὴν θέλησή του».

*Ἔστειλε λοιπὸν ἕναν ἔμπιστό της ἄνθρωπο στὸν ἐπιτηρητὴ τῶν

Ὁ Ὅσιος Μωϋσῆς ὁ Οὐγγρος καὶ
σκηνὲς ἀπὸ τὸν Βίό του.

αίχμαλῶτων καὶ ζήτησε νὰ τῆς πουλήσῃ τὸν Μωϋσῆ ὅσο ἤθελε. Ἐκεῖνος κατάλαβε πὼς ἦταν μεγάλη εὐκαιρία νὰ γίνῃ πλούσιος. Καὶ τὸν ἐπούλησε γιὰ τρεῖς χιλιάδες χρυσᾶ νομίσματα!

Ὅταν ἡ γυναίκα τὸν ἀπέκτησε, διέταξε νὰ τὸν φέρουν ἐνώπιόν της, νὰ τοῦ βγάλουν τὰ δεσμὰ καὶ τὰ κουρέλια καὶ νὰ τὸν ἐνδύσουν μὲ πολυτελῆ ἐνδύματα. Ὑστερα, διέταξε νὰ φέρουν ἡδονικὰ φαγητὰ καὶ ἐξανάγκαζε μὲ κάθε τρόπο τὸν μακάριο νὰ τὰ γευθῆ, βιάζοντάς τον συνάμα νὰ ἐνδώσῃ στὴν ἀκόλαστη ἐπιθυμία της.

Ὁ δίκαιος ὅμως, ὅπως ὁ πάγκαλος Ἰωσήφ, ἐγύμνωσε τὸν ἑαυτό του ἀπὸ ὅλα ἐκεῖνα τὰ πλούσια φορέματα καὶ ἔφυγε τὴν ἀμαρτία, λογιάζοντας σὰν ἓνα τίποτα τὸν κόσμο ὅλο καὶ τὶς ἡδονές του.

Ξέφυγε ἀπὸ τὴν γυναίκα καὶ κρυβόταν, ὑποβάλλοντας τὸν ἑαυτό του σὲ ἀγῶνες, νηστείες, προσευχὲς καὶ ἀγρυπνίες. Προτιμοῦσε νὰ τρῶ γιὰ τὸν Θεὸ ξερὸ ψωμί καὶ νερὸ μὲ σωφροσύνη, παρὰ πλούσια φαγητὰ καὶ ποτὰ μὲ μολυσμὸ ψυχῆς.

Αὐτὴ ἡ ἀνδρεία ἀντίσταση τοῦ μακαρίου ἐκίνησε τὴν ὀργὴ τῆς γυναίκας, ἡ ὁποία διέταξε νὰ τὸν ἀφήσουν νὰ πεθάνῃ τῆς πείνας.

Ὁ Θεὸς ὅμως δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς δούλους Του, οἱ ὁποῖοι στηρίζουν τὴν ἐλπίδα τους σὲ Αὐτόν. Ἕνας δοῦλος τῆς πονηρῆς ἐκείνης γυναίκας σπλαχνίστηκε τὸν ἀξιωμακάριστο Μωϋσῆ καὶ τὸν ἔτρεφε κρυφά.

Στὸ μεταξύ, οἱ σύνδουλοι τοῦ Ὁσίου προσπαθοῦσαν νὰ τὸν πείσουν νὰ ὑποκύψῃ:

– Ἀδελφὲ Μωϋσῆ, τοῦ ἔλεγαν, τί σ' ἐμποδίζει νὰ νυμφευθῆς; Εἶσαι ἀκόμη νέος. Καὶ ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶναι χήρα, ποὺ ἔζησε ἓνα χρόνο μόνο μαζί μὲ τὸν ἄνδρα της. Ἡ ὁμορφιά της εἶναι σπάνια, ὁ πλοῦτος της ἀνεκτίμητος, ἡ δύναμή της μεγάλη. Ἀλήθεια, ἂν ἤθελε νὰ πάρῃ ἓναν ἀπὸ τοὺς πρίγκιπες, ποιὸς θὰ τὴν ἀπέφευγε; Καὶ σύ, ποὺ εἶσαι αἰχμάλωτος καὶ δοῦλος τῆς γυναίκας αὐτῆς, δὲν θέλεις νὰ γίνῃς κύριός της; Λὲς ὅτι δὲν μπορεῖς νὰ παραβῆς τὶς ἐντολὲς τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά, τί παραγγέλλει ὁ Κύριος στὸ Εὐαγγέλιο; «Ἐνεκεν τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ κολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν»! Καὶ ὁ Ἀπόστολος δὲν λέει «κρεῖσσον γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι»; Καὶ ἐπιτρέπει στὶς χῆρες νὰ συνάπτουν δευτέρου γάμο. Ἀφοῦ δὲν εἶσαι καλόγερος, ἀλλὰ ἐλεύθερος ἀπὸ μοναχικὲς ὑποσχέσεις, γιατί παραδίδεις τὸν ἑαυτό σου σὲ πικρὰ βάσανα; Γιὰ ποιὸ λόγο ἀποφεύγεις

τὸν γάμο; Ἄν πεθάνης στήν κατάσταση αὐτή, ποιός θὰ σ' ἐπαινέση; Ποιός ἄνθρωπος, ἀπὸ τὸν Ἀδὰμ μέχρι σήμερα, καταφρόνησε τὴν γυναίκα, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς Μοναχοὺς; Τί ἔκαναν ὁ Ἀβραάμ, ὁ Ἰσαάκ, ὁ Ἰακώβ; Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὁ πάγκαλος Ἰωσήφ, ἀφοῦ πρῶτα ἐνίκησε τὸν πειρασμό, τί ἔκανε ὕστερα; Πῆρε γυναίκα! Κι ἐσύ, ἂν γλυτώσης τὴν ζωὴ σου, κάποιαν ἄλλη θὰ πάρης. Καὶ ποιός τότε δὲν θὰ σὲ περιγελάσῃ γιὰ τὴν ἀνοησία σου νὰ περιφρονήσης μία τόσο ἀξιοζήλευτη εὐκαιρία; Δὲν εἶναι προτιμότερο γιὰ σένα, νὰ παραδώσης τὸν ἑαυτό σου στὴν ἀρχόντισσα αὐτή, νὰ ἐλευθερωθῆς ἀπὸ τὴν δουλεία καὶ νὰ γίνῃς ἄρχοντας;

Ἄλλὰ ὁ εὐλογημένος Μωϋσῆς ἀποκρίθηκε:

– Ἀδελφοὶ καὶ φίλοι μου καλοὶ, ἐσεῖς καλὰ τὰ λέτε. Ἄλλὰ νομίζω ὅτι οἱ ψιθυρισμοὶ τοῦ πονηροῦ φιδιοῦ πρὸς τὴν Εὐὰ δὲν ἦταν χειρότεροι ἀπὸ τοὺς ἰδικούς σας λόγους. Μὲ πιέζετε νὰ παραδοθῶ στὴν γυναίκα αὐτή, ἀλλὰ δὲν πρόκειται μὲ κανένα τρόπο νὰ σᾶς ἀκούσω. Ἄν πεθάνω στὰ δεσμὰ αὐτὰ καὶ τὰ πικρὰ βάσανα, ἐλπίζω μὲ μεγαλύτερη βεβαιότητα νὰ βρῶ ἔλεος ἀπὸ τὸν Θεό. Ἄν ἔχουν ἔτσι τὰ πράγματα, ὥστε ὅλοι οἱ δίκαιοι νὰ σώζονται διὰ τοῦ γάμου, μάθετε ὅτι ἐγὼ δὲν εἶμαι δίκαιος. Εἶμαι ἀμαρτωλὸς καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ σωθῶ μαζὶ μὲ γυναίκα. Ἄν ὁ Ἰωσήφ παραδινόταν στὴν γυναίκα τοῦ Πετεφρῆ, δὲν θὰ γινόταν κατόπιν βασιλιάς. Ὁ Θεὸς εἶδε τὴν ὑπομονή του καὶ τοῦ ἐχάρισε τὴν βασιλεία. Ἔτσι λοιπὸν δοξάζεται σὲ ὅλους τοὺς αἰῶνες γιὰ τὴν σωφροσύνη του, μολοντί ἄφησε παιδιὰ πίσω του. Ἐγὼ ὅμως, οὔτε τὴν βασιλεία τῆς Αἰγύπτου θέλω, οὔτε ἐξουσία κοσμικὴ ἐπιζητῶ, οὔτε στὴν χώρα τῆς Λεχίας ἐπιθυμῶ νὰ ζήσω, οὔτε νὰ τιμηθῶ σὲ ὀλόκληρη τὴν ρωσικὴ γῆ ἐπιδιώκω. Ὅλα αὐτὰ τὰ περιφρονῶ γιὰ τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν. Καὶ ἂν ξεφύγω ζωντανὸς ἀπὸ τὰ χέρια αὐτῆς τῆς γυναίκας, θὰ γίνω Μοναχός. Γιατὶ ὁ Κύριος εἶπε στὸ Εὐαγγέλιο: «Πᾶς ὃς ἀφήκεν οἰκίας ἢ ἀδελφούς ἢ ἀδελφὰς ἢ πατέρα ἢ μητέρα ἢ γυναίκα ἢ τέκνα ἢ ἄγρους ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται καὶ ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσει». Τὸν Χριστὸ λοιπὸν νὰ ἀκούσω ἢ ἐσᾶς; Καὶ ὁ Ἀπόστολος λέει βέβαια, ὅτι «κρεῖσσόν ἐστι γαμῆσαι ἢ πυροῦσθαι», ἀλλὰ πρὶν ἀπὸ αὐτὸ τί ὑπογραμμίζει; «Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, καλὸν αὐτοῖς ἐστὶν ἐὰν μείνωσιν ὡς καγώ. Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν». Καὶ παρακάτω: «Ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἄρέσει τῷ Κυρίῳ· ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ

τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί». Ποιόν λοιπὸν ν' ἀκούσω, ἔσα᾽ς ἢ τὸν Ἀπόστολο; Καὶ ποιόν εἶναι καλύτερα νὰ ὑπηρετῇ κανεὶς, τὸν Χριστὸ ἢ τὴν γυναῖκα; Ὁ Ἀπόστολος πάλι λέει: «Οἱ δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις ὑμῶν εἰς τὸ ἀγαθόν». Λοιπὸν, μάθετε πῶς ἡ ὁμορφιὰ τῆς γυναίκας δὲν μὲ δελεάζει καθόλου. Οὔτε μπορεῖ αὐτὴ νὰ μὲ ἀποπλανήσῃ μακρὰ ἀπὸ τὸ Νυμφίον τῆς ψυχῆς μου.

* * *

ΟΤΑΝ ἡ ἀρχόντισσα πληροφορήθηκε ὅλα αὐτὰ, ἔβαλε σὲ ἐφαρμογὴ ἓνα νέο πανοῦργο σχέδιο. Διέταξε νὰ ἀνεβάσουν τὸ μακάριο Μωϋσῆ σὲ ἓνα καταστόλιστο ἄλογο καὶ νὰ τὸν περιφέρουν μὲ τὴν συνοδεία πολλῶν δούλων στὰ χωριὰ καὶ στὶς πόλεις ποὺ ἐξουσίαζε. Ἐκείνη ἵππευε δίπλα του σὲ ἓνα ἄλλο ἄλογο.

Ἄφου τοῦ ἔδειξε τὴν ἐπικράτειά της, τοῦ εἶπε:

– Ὅλη αὐτὴ ἡ χώρα εἶναι ἰδική σου. Ὅλος αὐτὸς ὁ λαὸς εἶναι ἰδικός σου. Κάνε τους ὅ,τι θέλεις.

Ἐπειτα στράφηκε στὸν λαὸ καὶ ἐφώνησε:

– Νά, ὁ κύριός σας καὶ σύζυγός μου! Ὅλοι σας νὰ τὸν σέβεσθε καὶ νὰ τὸν προσκυνᾶτε!

Ὁ Ἅγιος ὅμως ἐγέλασε μὲ τὸν παραλογισμό τῆς παθιασμένης γυναίκας καὶ τῆς εἶπε:

– Μάταια κοπιάζεις. Δὲν μπορεῖς νὰ μὲ δελεάσῃς μὲ φθαρτὰ πράγματα τοῦ κόσμου τούτου, οὔτε νὰ συλήσῃς τὸν ἄφθαρτο πνευματικό μου πλοῦτο. Πάρ' το λοιπὸν ἀπόφαση καὶ μὴν πασχίζης ἄδικα νὰ μὲ κερδίσῃς.

Ἡ γυναῖκα ἔγινε ἔξαλλη.

– Ξέχασες ὅτι σὲ ἔχω ἀγοράσει;... οὐρλιαξε σὰν ἀγριεμένη λύκαινα. Ποιὸς μπορεῖ νὰ σὲ γλυτώσῃ ἀπὸ τὰ χέρια μου; Δὲν θὰ μοῦ ξεφύγῃς ζωντανός! Ἐὰν σὲ βασανίσω ἀνελέητα καὶ ἔπειτα θὰ σὲ θανατώσω!

– Δὲν φοβᾶμαι τίς ἀπειλές σου..., ἀποκρίθηκε ἄφοβα ὁ γενναῖος. Καὶ ἂν θέλῃ ὁ Θεός, δὲν θὰ ἀργήσω νὰ γίνω Μοναχός.

Ἡ πρόρρηση τοῦ Ὁσίου σύντομα ἐκπληρώθηκε μὲ τρόπο θαυμαστό, τὸν ὁποῖο παραχώρησε ἡ ἀνεξερεύνητη βουλή τοῦ πανάγαθου Θεοῦ.

Συνέβη δηλαδὴ νὰ περάσῃ τότε ἀπὸ ἐκεῖ ἓνας Ἱερομόναχος ἀπὸ τὸ Ἅγιον Ὄρος. Συνάντησε μὲ τοῦ Θεοῦ τὴν εὐδοκίαν τὸν μακάριο Μωϋσῆ, πληροφορήθηκε τὰ παθήματα καὶ τὸν πόθο του καὶ τὸν

ένεδυσε τὸ Ἀγγελικὸ Σχήμα. Ἀφοῦ τὸν ἐσυμβούλευσε νὰ διατηρήσῃ μὲ κάθε θυσία τὴν καθαρότητα τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς καὶ νὰ μὴν παραδώσῃ τὸν ἑαυτό του στὸν ἐχθρό, τοῦ εὐχήθηκε νὰ λυτρωθῇ ἀπὸ κείνη τὴν ἀσελγῆ γυναίκα καὶ ἀναχώρησε. Αὐτὸς ὁ Ἅγιορείτης Ἱερομόναχος ἀναζητήθηκε μετὰ παντοῦ, ἀλλὰ δὲν βρέθηκε ποτὲ πουθενά.

Ἡ γυναίκα πάλι, ὅταν ἔχασε τὶς ἐλπίδες της, παρέδωσε τὸ δοῦλο τοῦ Θεοῦ στοὺς βασιανιστές. Τὸν τέντωσαν σὲ ἓνα πάγκο καὶ τὸν ἔδειραν ἀλύπητα μὲ σιδερένια ραβδιά, μέχρι ποὺ ἡ γῆ βάφτηκε κόκκινη ἀπὸ τὸ αἷμά του. Ἐνῶ τὸν ἐκτυποῦσαν, τοῦ ἔλεξαν:

– Ὑποτάξου στὴν κυρία σου καὶ κάνε τὸ θέλημά της. Ἄν δὲν ὑποκύψῃς, θὰ κόψουμε τὸ σῶμα σου σὲ κομμάτια. Δὲν ἔχεις σωτηρία. Θὰ παραδώσῃς πικρὰ τὴν ψυχὴ σου μετὰ ἀπὸ πολλὰ μαρτύρια. Λυπήσου λοιπὸν τὰ νιάτα σου. Βγάλε αὐτὸ τὸ ξεσχισμένο ράκος, φόρεσε στολὴ πολὺτιμη καὶ θὰ γλυτώσῃς ἀπὸ τὰ βασιανιστήρια, τὰ ὁποῖα σοῦ ἐτοιμάζουμε.

Ἄλλὰ ὁ μακάριος τοὺς ἀποκρίθηκε μὲ γενναιότητα:

– Ἀδελφοί, κάντε ὅ,τι σᾶς διέταξαν καὶ μὴν καθυστερῆτε. Ποτὲ δὲν πρόκειται νὰ ἀρνηθῶ τὶς μοναχικὲς μου ὑποσχέσεις καὶ τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Οὔτε πόνοι, οὔτε φωτιά, οὔτε πληγὲς μποροῦν νὰ μὲ χωρίσουν ἀπὸ τὸν Κύριό μου καὶ τὸ μεγάλο Ἀγγελικὸ Σχήμα. Αὐτὴ ἡ σκοτισμένη γυναίκα ἐπιδεικνύει ἀσύστολα τὴν ἀδιαντροπία της. Οὔτε τὸν Θεὸ φοβᾶται οὔτε τοὺς ἀνθρώπους ἐντρέπεται, βιάζοντάς με ἀναιδέστατα σὲ διαφθορὰ καὶ πορνεία. Ἄλλὰ δὲν πρόκειται νὰ κάνω τὸ ἄθλιο θέλημά της.

Λύσσαξε ἡ ἀρχόντισσα μὲ τὴν ἀντίσταση τοῦ γενναίου ἀθλητοῦ τοῦ Χριστοῦ. Εἶχαν περάσει ἤδη ἕξι χρόνια ποὺ τῆς ἀντιστεκόταν αὐτὸς ὁ δοῦλος, καὶ θέλησε νὰ ἐκδικηθῇ τὴν προσβολὴ ποὺ τῆς ἔκανε.

Ἔστειλε λοιπὸν ἀνθρώπους μὲ γράμματα στὸν βασιλιὰ Μπολιεσλάβο. «Γνωρίζεις καλά, βασιλιά μου», τοῦ ἔγραφε, «ὅτι ὁ ἄνδρας μου σκοτώθηκε στὸ πεδίο τῆς μάχης, πολεμώντας γενναῖα στὸ πλευρό σου. Ἐσὺ μετὰ μοῦ ἔδωσες τὴν ἐλευθερία νὰ διαλέξω ὅποιον θέλω γιὰ σύζυγό μου. Ἐρωτεύθηκα ἓνα πανέμορφο νέο ἀπὸ τοὺς αἰχμαλώτους σου, τὸν ἐλευθέρωσα, τὸν ἔφερα στὸ παλάτι μου, τοῦ χάρισα ὅλη τὴν περιουσία μου, τὸν ἔκανα ἐξουσιαστὴ τῆς γῆς μου, τοῦ λαοῦ μου καὶ τοῦ ἑαυτοῦ μου. Ὅμως αὐτὸς ὅλα τοῦτα τὰ

περιφρόνησε. Πολλές φορές τὸν ἐβασάνισα μὲ πείνα καὶ πληγές, ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχα νὰ τὸν κάνω σύζυγό μου. Ἔκλεισαν ἕξι χρόνια ποὺ τὸν ταλαιπωρῶ καὶ μὲ ταλαιπωρεῖ. Ἄλλ' αὐτὸς ὁ σκληρόκαρδος ὑπομένει ὅλα τὰ μαρτύρια καὶ δὲν ταπεινώνεται. Τώρα μάλιστα ἔγινε κρυφὰ Μοναχὸς ἀπὸ κάποιον ἄγνωστο καλόγερο. Λοιπὸν, τί διατάζεις νὰ τοῦ κάνω;».

Ὁ Μπολιεσλάβος διέταξε νὰ παρουσιασθοῦν καὶ οἱ δύο ἐνώπιόν του. Ὅταν ἤλθαν, ἄρχισε νὰ προτρέπη ἐπίμονα τὸν Μωϋσῆ νὰ ὑποκύψη στὶς ἀξιώσεις τῆς κυρίας του. Στὸ τέλος τοῦ εἶπε:

– Ποιὸς εἶναι τόσο ἀναίσθητος ὅσο ἐσύ, ποὺ ἀποστερεῖς τὸν ἑαυτό σου ἀπὸ τόσα ἀγαθὰ καὶ προτιμᾶς τόσα πικρὰ βάσανα; Λοιπὸν, γνώριζε ὅτι στὰ χερίά σου κρατᾶς τὴν ζωὴ καὶ τὸν θάνατό σου. Ἡ κάνεις τὸ θέλημα τῆς κυρίας σου καὶ κερδίζεις τιμὲς καὶ δόξες, ἢ βρίσκεις θάνατο φρικτό.

Ἐπειτα ὁ βασιλιὰς στράφηκε στὴν γυναῖκα:

– Δὲν εἶναι δυνατὸ, τῆς εἶπε αὐστηρά, ὁ αἰχμάλωτος ποὺ ἀγόρασες νὰ κάνῃ τοῦ κεφαλιοῦ του. Εἶσαι κυρία του καὶ εἶναι δοῦλός σου. Ἄν λοιπὸν δὲν ὑποκύψη δῶσ' του ἕνα καλὸ μάθημα, ὥστε νὰ παραδειγματιστοῦν καὶ οἱ ἄλλοι αἰχμάλωτοι καὶ νὰ μὴν τολμοῦν νὰ παρακοῦνε τοὺς κυρίους τους.

Ὁ εὐλογημένος Μωϋσῆς εἶπε τότε στὸ βασιλιά:

– Ὁ Κύριός μου λέει: «Τί ὠφελήσει ἄνθρωπον ἐὰν κερδίσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;». Πῶς λοιπὸν μοῦ ὑπόσχεσαι δόξες καὶ τιμές, ὅταν ἐσὺ ὁ ἴδιος σὲ λίγο θὰ πεθάνῃς καὶ ἡ γυναῖκα αὐτὴ θὰ σκοτωθῇ;

Ἡ πρόρρηση τοῦ θεοφώτιστου Μωϋσέως δὲν ἄργησε νὰ πραγματοποιηθῇ.

Προηγουμένως ὅμως, ὁ Ὅσιος ὑπέφερε καὶ ἄλλα μαρτύρια ἀπὸ τὴν πονηρὴ γυναῖκα. Ἐχοντας τώρα καὶ τὴν ἔγκριση τοῦ βασιλιᾶ, φορτικὰ καὶ ἀσύστολα τὸν προκαλοῦσε στὴν ἀμαρτία.

– Χαμένοι οἱ κόποι σου..., τῆς ἀπαντοῦσε ὁ μακάριος. Μὴ μὲ νομίζεις ἀνόητο ἢ ἀνίκανο νὰ κάνω αὐτὴ τὴν πράξη. Σὲ ἀποστρέφομαι ὅμως σὰν ἀναίσχυντη καὶ ἀθεόφοβη.

Τότε ἐκείνη, ἀπελπισμένη πιά, πρόσταξε νὰ τοῦ δίνουν ἑκατὸ ραβδισμοὺς κάθε ἡμέρα καὶ μετὰ νὰ τὸν ἀκρωτηριάσουν.

Σὲ λίγες μέρες ὁ πολὺπαθος Μωϋσῆς ἦταν πεσμένος κάτω, μέσα

σὲ μία λίμνη αἵματος, ἀναίσθητος, σὰν νεκρός. Λίγη πνοὴ ζωῆς τοῦ ἔμενε ἀκόμη.

* * *

ΣΤΟ μεταξύ, ὁ βασιλιὰς Μπολιεσλάβος, θέλοντας νὰ ἰκανοποιήσῃ τὴν πικραμένη γιὰ τὴν ἀποτυχία τῆς ἀρχόντισσα, ἐσήκωσε διωγμὸ ἐναντίον τῶν Μοναχῶν τῆς Λεχίας καὶ τοὺς ἔδιωξε ὅλους ἀπὸ τὴν ἐπικράτειά του.

Ἄλλὰ ὁ Κύριος τὸν ἀντάμειψε γρήγορα γιὰ τὴν ἀνόσια πράξη του. Ὁ βασιλιὰς ἀπέθανε ξαφνικὰ μία νύκτα. Καὶ ἀμέσως ξέσπασε ἐπανάσταση σὲ ὁλόκληρη τὴν χώρα. Ὁ λαὸς ἐσκότωσε τοὺς βογιάρους καὶ μαζί τους τὴν βάνουση γυναίκα, ἡ ὁποία ἐβασάνιζε τὸν δοῦλο τοῦ Θεοῦ.

Μετὰ τὸν θάνατο τῆς κυρίας του, ὁ πάγκαλος Μωϋσῆς ἐλευθερώθηκε καὶ μὲ κλονισμένη τὴν ὑγεία του ξεκίνησε γιὰ νὰ ἀφιερωθῆ στὸν Κύριο. Ἦλθε μὲ κόπους καὶ πόνους στὴν Μονὴ τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, βαστάζοντας στὸ σῶμά του τὶς πληγές τοῦ μαρτυρίου καὶ στὴν κεφαλὴ τὸ στεφάνι τῆς νίκης, σὰν γενναῖος στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Κύριος, μετὰ ἀπὸ ὅλα αὐτά, ἔδωσε στὸν πνευματέμφορο Μωϋσῆ τὸ χάρισμα κατὰ τῶν σαρκικῶν παθῶν.

Κάποιος ἀδελφὸς τῶν Σπηλαίων ἀντιμετώπιζε σκληρὸ πόλεμο ἀπὸ τὸν δαίμονα τῆς πορνείας. Ἦλθε στὸν Ἅγιο, τὸν παρακάλεσε νὰ τὸν βοηθήσῃ καὶ τοῦ εἶπε:

– Ὅ,τι μοῦ πῆς θὰ τὸ κρατήσω ὡς τὸν θάνατό μου.

– Ὅσο ζῆς, νὰ μὴν συνομιλήσῃς ποτὲ μὲ γυναίκα..., εἶπε ὁ Ὅσιος.

Ἐπειτα σήκωσε τὸ ραβδί του - περπατοῦσε πάντοτε μὲ ραβδί, γιὰτὶ δὲν μπορούσε νὰ σταθῆ μόνος του ἀπὸ τὶς πληγές - καὶ ἐκτύπησε μὲ αὐτὸ τὸν ἀδελφὸ στὸ στήθος. Ἀμέσως ὁ πόλεμος τοῦ ἀδελφοῦ σταμάτησε καὶ ἀπὸ τότε ποτὲ δὲν πειράχθηκε ἀπὸ σαρκικὴ ἐπιθυμία.

Ὁ θεσπέσιος Μωϋσῆς ἔφτασε μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ στὰ τέλη τῆς ζωῆς του, ἀφοῦ μὲ τὰ παθήματα καὶ τὶς ἀσκήσεις του ἀξιώθηκε νὰ γίνῃ θεόπτης, ὅπως ὁ ἀρχαῖος Μωϋσῆς, καὶ νὰ λάμψῃ μὲ τὴν ἀρετὴ καὶ τὰ θαύματά του σὲ ὅλη τὴν ρωσικὴ γῆ.

Ἦταν 26 Ἰουνίου τοῦ ἔτους 1043 (περ.), ὅταν ἀναπαύτηκε ἀπὸ τοὺς κόπους καὶ τὶς πληγές του. Ὁ Θεὸς τὸν ἐδόξασε γιὰ τὴν

ύπομονή του, χαρίζοντας στὸ τίμιο Λείψανό του τὴν θαυματουργικὴ δύναμη κατὰ τῶν σαρκικῶν παθῶν.

* * *

ΣΤΟΝ ΒΙΟ τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Πολυάθλου τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου (18η Ἰουλίου), ἀναφέρεται ὅτι, προκειμένου ὁ Ὅσιος νὰ ἐνισχύσῃ ἕναν Μοναχό, ὁ ὁποῖος ὑπέφερε ἀπὸ τὸν πόλεμο τῆς πορνείας, διηγήθηκε εἰς αὐτόν, ὅτι καὶ ὁ ἴδιος εἶχε πολεμηθῆ ἀγρίως ἀπὸ τὸ δαιμόνιο τῆς πορνείας ἐπὶ τρία χρόνια καὶ ὅταν ἔφθασε σὲ ἕνα πολὺ κρίσιμο σημεῖο κατὰ τὴν νύκτα τῆς Ἀναστάσεως, ἐβόησε πρὸς Κύριον:

«– Θεὲ καὶ Κύριε, σῶσέ με! Γιατί με ἐγκατέλειπες; Σπλαχνίσου με, Δέσποτα, ὁ μόνος φιλόανθρωπος. Σῶσέ με, τὸν ἀμαρτωλό, ὁ μόνος ἀναμάρτητος. Ἀπάλλαξέ με ἀπὸ τὴν ἀκαθαρσία μου, γιὰ νὰ μὴν πιαστῶ στὰ δίχτυα τοῦ πονηροῦ γιὰ πάντα. Γλύτωσέ με ἀπὸ τὸν ἐχθρὸ ποὺ θέλει νὰ μὲ καταπιῇ. Ἔλα νὰ μὲ σώσης μὲ τὴν δύναμή Σου. Ρίξε ἀστραπὴ καὶ κάψε τον, γιὰ νὰ ἐξαφανισθῆ ἀπο τὸ πρόσωπο τῆς γῆς!...

Πράγματι, τὴν ἴδια στιγμὴ ἀστραψε ἕνα Φῶς οὐράνιο. Ἀμέσως τὸ φοβερὸ θηρίο ἐξαφανίστηκε μὲ τὴν χάρη τοῦ Θεοῦ.

Ἄκουσα τότε μία φωνὴ νὰ μοῦ λέη:

– Ἰωάννη! Ἰωάννη! Σὲ ἐβοήθησα, ὅπως Μοῦ ἐζήτησες. Πρόσεχε τώρα τὴν ψυχὴ σου, γιὰ νὰ μὴν πάθης χειρότερα στὸν μέλλοντα αἰῶνα!

– Κύριε,... ἐρώτησα μὲ παράπονο, γιατί μὲ ἄφησες τόσο πολὺ νὰ βασανισθῶ;

– Σὲ ἐδοκίμασα κατὰ τὴν δύναμη τῆς ὑπομονῆς σου. Περνώντας ἔτσι μέσα ἀπὸ τὸ καμίνι τῶν πειρασμῶν, θὰ παρουσιασθῆς ἐνώπιόν Μου καθαρὸς σὰν τὸ χρυσάφι. Ποτὲ δὲν ἐπιτρέπω νὰ δοκιμασθῆ ὁ ἄνθρωπος πάνω ἀπὸ τὶς δυνάμεις του, γιὰ νὰ μὴν ἐμπαιχθῆ καὶ νικηθῆ ἀπὸ τὸν “ἀρχέκακο πονηρὸ ὄφι”. Ἐσύ, ὅμως, γιὰ νὰ ἀπαλλαγθῆς ἀπὸ τὸν σαρκικὸ πόλεμο, προσευχήσου στὸν Ὅσιο Μωϋσῆ τὸν Οὐγγρο. **Αὐτὸς ἀναδείχθηκε ἀνώτερος ἀπὸ τὸν πάγκαλο Ἰωσήφ στὴν σωφροσύνη, γι’ αὐτὸ μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ ἀποτελεσματικὰ ὅσους πολεμοῦνται ἀπὸ τὸ πάθος τῆς πορνείας.**

Ἐγὼ τότε “ἐκέκραξα πρὸς Κύριον”:

– Κύριε, δι’ εὐχῶν τοῦ Ὁσίου Μωϋσέως, ἐλέησόν με!

Καὶ νά! Ἄμέσως, μὲ ἔλουσε ἓνα ὑπέροχο, γλυκύτατο Φῶς, ποῦ μέχρι τώρα παραμένει καὶ φωτίζει τὴν σπηλιά μου τόσο, ὥστε δὲν μοῦ χρειάζονται κεριά. Καὶ ὅσοι ἔρχονται ἐδῶ μὲ πίστη, ἀπλότητα καὶ καθαρὴ καρδιά, βλέπουν τὸ θεῖο αὐτὸ Φῶς, τὸ ὁποῖο μὲ καταύγασε καὶ μὲ ἀπάλλαξε ἀπὸ τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὴν νύκτα ἐκείνη τῆς Ἐνανστάσεως».

Τελειώνοντας τὴν διήγησή του ὁ Πολύαθλος Ἰωάννης, ἐστράφηκε στὸν Μοναχὸ ποῦ εἶχε τὸν πόλεμο τῆς πορνείας καὶ τοῦ εἶπε:

– Ἀδελφέ, ἐμεῖς οἱ ἴδιοι καρφώνουμε τὸν νοῦ μας στὴν λατρεία τῆς σάρκας, γι’ αὐτὸ ταλαιπωρούμαστε. Καὶ ὁ Κύριος μὲ τὴν δίκαιη κρίση Του ἀφήνει νὰ πολεμηθοῦμε, γιατί δὲν ἔχουμε καρποὺς μετανοίας. Τέλος πάντων, ζήτησε καὶ ἐσὺ τὶς εὐχὲς τοῦ μακαρίου Μωϋσέως τοῦ Οὐγγρου καὶ ἴσως νὰ σὲ λυπηθῇ ὁ Θεός.

Ἄφοῦ προσευχήθηκε μαζί μὲ τὸ Μοναχὸ ὁ εὐλογημένος Ἰωάννης, πῆρε ἓνα τεμάχιο ἀπὸ τὰ τίμια λείψανα τοῦ Ὁσίου Μωϋσέως καὶ εἶπε:

– Ἀκούμπησέ το στὸ σῶμα σου.

Ὁ ἀδελφὸς ἔκανε ὅπως τοῦ εἶπε. Καὶ αὐτοστιγμὴ ἐνοιωσε νὰ ὑποχωρῇ ἢ πύρωση καὶ νὰ νεκρώνεται τὸ πάθος τῆς ἀκολασίας, τὸ ὁποῖο δὲν τὸν ἐνόχλησε ποτὲ πιά.

Ἔτσι, ἀποδείχθηκε, ὅτι πράγματι ὁ Θεὸς ἔδωσε τὸ χάρισμα στὸ ἱερὸ Λείψανο τοῦ Ὁσίου Μωϋσέως κατὰ τῶν σαρκικῶν παθῶν.

(*) Πατερικὸν τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου, Ὁρωπὸς Ἀττικῆς 1990, σελ. 178-186 καὶ 187-191. Ἐπιμέλ. ἡμετ.